

[Elsø-Merete Ross.]

kan jeg for det radikale venstres vedkommende sige, at vi vil være med til at gennemføre en midlertidig ordning.

Da boligministeren har erklæret sig villig til at forhandle, såvel om principper som om enkelte bestemmelser, og derved altså ikke på forhånd har lagt sig 100 pct. fast på sit eget forslag, vil jeg for mit partis vedkommende gerne have den samme bevægelsesfrihed, hvis der under udvalgsarbejdet skulle vise sig muligheder for en bedre løsning.

Kai Moltke: Hvis jeg skulle komme med et foreløbigt indtryk, må det vel være, at de borgerlige ordførere her i tinget taler meget om én side af forårets boligforlig og overser en væsentlig faktor i det, man udadtil bekendtgjorde som sin hensigt. For så vidt jeg erindrer — jeg er jo ikke parthaver i forliget — bandt venstre såvel som de konservative og de radikale sig til for en 2-årig periode gennem fornyelsen af byggestøtteleven, at der skulle gennemføres et byggeri egnet til at skaffe moderne boliger for mindrebemidlede, og at man gennem tilskud skulle gøre det muligt for denne indtægtsklasse i befolkningen at rykke ind i sådanne boliger. Dette er dog ikke uvæsentligt.

Herfra kan jeg vel så passende gå over til at sige, at nu forekommer det mig, at man har fået for meget fart på. Nu siger man direkte: lad os få en hel nyordning, lad liberaliseringen hurtigt blive gennemført til bunds.

Nu skal vi jo snakke så lidt som muligt om lovforslagets enkeltheder, for det er jo første og derfor en principiel behandling, men mig forekommer det, at der er to væsentlige faktorer, som man ikke må overse i principforhandlingen.

Den første faktor er den, at der med de nuværende omkostninger, med de nuværende priser i byggeriet fornuftigvis ikke i dette land kan bygges moderne lejligheder til dem, som trænger til det, til den del af de mindrebemidlede, der er dårligst stillet, og til hele den kategori af mennesker, som hedder de mindstbemidlede. Jeg er glad for at se den højtærede boligminister i første afsnit af bemærkningerne til lovforslaget fastslå den kends-

gerning, at man med en kvadratmeterpris på 105 kr. er nået op på en årlig leje af 8.900 kr. Jeg tror, de fleste her i tinget vil indrømme, at det dog vist ikke kan dreje sig om et typisk byggeri for børnerige familier med store udgifter i forvejen, for mindstbemidlede og for mindrebemidlede. Selv om der er tale om et par tusind kroner i tilskud, vil man efter dette lovforslags regler stå tilbage med en månedlig husleje på et sted mellem 700 og 750 kr. Jeg tror, man under sådanne betingelser skal give afkald på påstanden om, at man bevarer et socialt byggeri for mindre- og mindstbemidlede. Jeg forstår for så vidt godt, at den højtærede boligminister nu rykker grænsen op til 23.085 kr. for mindrebemidlede, for så kan man fastholde, at en del af dem, som flytter ind i det moderne sociale byggeri, hører til kategorien mindrebemidlede; det ville de ikke komme til efter de gamle regler og de gamle grænser; det er en kendsgerning.

Det andet spørgsmål, som jeg må stille klart til regeringen, bliver derfor: er det meningen, at man, om ikke i princippet så dog i praksis, fremtidig vil udelukke de dårligst stillede borgere i samfundet fra at få en moderne lejlighed? Så bør man sige det åbent, så bør man ikke komme med låneordninger af den art som foreslået i den foreliggende situation, så må man sige: vi er tilhængere af røkeringen; allerede på nuværende tidspunkt tilslutter vi os de tre borgerlige partier, for der kan i dag med de omkostninger og den lovgivning, vi har, ikke længere skaffes nyt boligrum til mindrebemidlede. Når jeg har taget denne side af sagen op — og her kunne jeg ønske øget klarhed om regeringens hensigter — kan jeg ikke lade være med at hævde, at det er den sociale boligpolitik, der er brudt sammen, og der er jo desværre andre værdier og andre institutioner, som i lige så høj grad er brudt sammen i den nuværende situation.

Vi fik obligationsrationeringen i foråret, og den vakte vel forhåbninger om, at kursfaldenes tid skulle være forbi. Når den ærede konservative ordfører og ordføreren fra venstre taler om de høje omkostninger i nybyggeriet, så lad os se på et af centrene for opmærksomheden, Høje Gladsaxe. Man havde med den nye teknik regnet med og